

INFORME AL CONSELL NACIONAL D'EUiA

27 DE GENER DEL 2018

Dos esdeveniments polítics han marcat de forma important per EUiA el 2017, el primer el naixement a l'Abril del Nou Espai polític de les esquerres catalanes, *Catalunya en Comú*, i a la tardor les jornades de l'1 i 3 d'Octubre, i la jornada del 27 d'octubre amb la proclamació de la DUI, l'aplicació de l'article 155 de la Constitució i la convocatòria de les Eleccions al Parlament de Catalunya del 21D.

Cal, al començar el 2018, fer una valoració i una perspectiva política d'aquests esdeveniments que determinen l'acció i l'organització d'Esquerra Unida i Alternativa.

La mobilització Social

Cal repassar primer les **dificultats per articular una mobilització social sostinguda i alternativa** que doti de perspectiva de classe i continguts populars alternatius. Les mareas, blanca, groga i pensionista i les mobilitzacions sindicals pel dret al treball digne han aparegut regularment però de forma insuficient per *hegemonitzar* o influir de forma determinant en el calendari polític.

Catalunya en Comú

La creació a l'abril de CatComú, una llarga aposta reeixida d'EUiA, també ha mostrat limitacions en aquest curt espai de temps, com la crisi de Podem a Catalunya que ha restat una energia considerable en aquests 8 mesos i, de nou, un calendari polític i electoral accelerat que ha impedit la consolidació organitzativa i l'aplicació de metodologies de treball més democràtiques i participatives.

Cal ara consolidar CatComú, abordar de forma immediata la seva Assemblea Organitzativa i definitivament comptar amb totes les energies de Podem en aquest nou projecte català.

21-D

Amb prop d'un 82% de participació, la polarització ha batut un rècord històric en unes eleccions autonòmiques, ha tret de l'abstenció diferencial a una part de la Catalunya popular i atorga legitimitat democràtica al resultat.

Els resultats d'aquest 21-D no són gens satisfactoris. La posició adoptada per CatComú-Podem d'obrir una perspectiva de canvi basada en la centralitat de les polítiques socials i un catalanisme popular integrador d'identitats i, alhora, redissenyador de Catalunya com a subjecte polític de forma fraternal amb la perspectiva de canvi a Espanya i els seus pobles, ha obtingut un resultat molt insuficient.

Han triomfat especialment les opcions que han pogut acumular la utilitat d'un vot polaritzat entre l'independentisme que volia restituir-se contra la humiliació i l'anti independentisme, especialment JxC i Cs.

S'ha de destacar que encara que CatComú-Podem ha perdut 44.000 vots respecte el 27-S del 2015, la CUP i el PP n'han perdut 144.509 i 165.188 mil vots respectivament i, per tant, a banda del manteniment del PSC, ERC, JxC i Cs s'han convertit en receptors útils.

2.063.361 vots i 70 escons ha aconseguit l'independentisme: JxC, ERC i CUP (47,49 %). 1.889.176 vots i 57 escons són pel bloc del 155: Cs, PSC i PP (43,49 %). 323.695 vots i 8 escons per a Catalunya en Comú-Podem (7,4%).

S'han de valorar també com una derrota parcial els resultats d'ERC (que no ha pogut superar finalment als hereus de CdC-PDECat) i PSC (que només ha pogut mantenir-se absorbint 80.000 mil dels més de 100.000 mil vots d'Unió Democràtica).

El cicle obert el 2010 amb la Vaga General i el 15-M apuntava a la configuració de nous subjectes polítics i a l'obertura de processos constituents que superessin el Règim del 78. L'aparició d'aquests subjectes com Unidos Podemos i Catalunya en Comú, alhora que han obtinguts resultats electorals inimaginables en el cicle electoral anterior (alcaldies del canvi, dues victòries d'En Comú Podem i 71 diputats i un 21% d'Unidos-Podemos), ha comportat també afrontar les dificultats per la seva organització i la seva creixent institucionalització, alhora que una mitigació de la mobilització social i l'augment a Catalunya de la mobilització democràtica lligada al dret a l'autodeterminació.

El caràcter crònic del dèficit democràtic expressat a Catalunya pel Règim del 78 a través de la repressió i l'article 155 pretén estendre's també contra els ajuntaments del canvi amb l'aplicació de l'article 135, i demostra la voluntat d'interpretar l'ordenament jurídic al servei de la consolidació i regeneració d'aquest règim, tant pel que fa als aspectes constitucionals com els penals. No oblidem que la Llei Mordassa i els canvis al Codi Penal tenien com a primers destinataris els sindicalistes (350 encausats) i la resta d'activistes vinculats a la mobilització social contra la crisi. Aquesta deriva només pot comportar comportaments autoritaris i retrocés de drets socials.

La repressió engegada pels aparells de l'Estat l'1-O, les querelles, l'empresonament de líders polítics i socials i la fugida de part del Govern de Junts pel Sí a Bèlgica han determinat la rearticulació defensiva de part de l'independentisme i la seva mobilització electoral, en un moment de dubtes profunds que havia provocat la DUI, amb les limitacions objectives que plantejava la unilateralitat i a punt d'encetar un calendari judicial vinculat a cassos de corrupció com Palau i ITV.

El **PP** ha perdut a Catalunya 165.188 mil vots i es queda amb 4 diputats i sense Grup Parlamentari. Sembla que aquesta formació planteja una política de terra cremada basada en el fet de només fer servir Catalunya per obtenir, en base a la confrontació, vots en altres territoris de l'Estat, i imposar amb tribunals i lectures democràticament restrictives de la Constitució el govern efectiu. Fer fora el PP del Govern de l'Estat s'ha convertit en un objectiu ineludible de la política catalana.

Ciutadans ha concentrat a Catalunya gran part del vot útil contra l'independentisme, aconseguint desvincular una part molt important del vot del seu programa econòmic i social i mobilitzar-lo al voltant dels cassos de corrupció de CDC i el que ells mateixos anomenen "el monotema", l'oposició frontal a la independència i als mètodes pretesament utilitzats pels independentistes per estendre la seva hegemonia (llengua, escola, mitjans de comunicació en català subvencionats, etc.).

Cal constatar que els mateixos barris de l'entorn metropolità i més enllà on Cs ha guanyat han votat històricament PSC, van guanyar-hi alcaldies del canvi i En Comú Podem hi va guanyar dues eleccions generals. Per això, de cap manera pot generalitzar-se la seva adscripció conservadora o reaccionària a la dreta espanyolista i menys a l'extrema dreta. Seria un greu error polític fer-ho. Estem parlant de classe obrera i sectors populars que davant el xoc d'identitats entre blanc i negre en què s'ha presentat el debat polític han relativitzat altres qüestions per fer una opció nítidament no independentista, o fins i tot anti independentista. Estem parlant fins i tot de sectors protagonistes de reivindicacions socials i laborals però que davant del debat de la identitat se senten atacats i agredits per la forma com s'ha desenvolupat el *processisme*.

Recordem també que encara que la utilització del català entre aquests sectors és menor, el seu nivell de comprensió del mateix és elevadíssim i la valoració de l'escola pública catalana és alta.

Apareix també un desgast d'Unidos Podemos per la seva coherència en la defensa dels drets demo-

cràtics a Catalunya, coherència incompatible amb el seguidisme del PSOE al PP i de la concepció re centralitzadora i autoritària de PP i Cs.

Els nostre espai polític segueix sent l'únic que ha obtingut suports al conjunt de l'Estat i a Europa que acompanyin la nostra proposta de sobirania compartides i de prioritació social.

El 12 de gener, EUiA, en una reunió conjunta amb tots els Coordinadors i Coordinadores de totes les Federacions d'IU, analitzarà el resultats electorals del 21-D a Catalunya i desenvoluparà una estratègia conjunta pel conjunt de l'Estat, ja que la política catalana determinarà en gran part el calendari polític del conjunt.

Dues idees de fons d'estratègia compartida

- **Ruptura i superació Règim del 78.** Manteniment i perseverança en la idea de ruptura del Règim del 78, ruptura necessària pels canvis econòmics i socials i d'arrel democràtica i també per la reconfiguració de les sobirania en un projecte plurinacional. Tots aquests canvis presenten anàlogues resistències.
- **Catalanisme popular.** Com a factor aglutinador que no contraposa la gestió de la sobirania de Catalunya com a subjecte polític amb la fraternitat amb un projecte republicà, federal i plurinacional pel conjunt de pobles d'Espanya. Seguim apostant pels processos constituents no subordinats i les repúbliques.

Algunes propostes concretes pel període que encetem el 2018

- **Prioritació del calendari social en mobilització i proposta política.** Cal organitzar, potenciar i participar a la mobilització social i cal que la proposta política, legislativa i governativa assumeixi un calendari conjunt amb els moviments i organitzacions socials vinculat a la vida quotidiana i a les seves condicions materials.
- **Passar a l'ofensiva amb la proposta constituent per a Catalunya de CatComú.** Cal desenvolupar les propostes de l'Agenda Constituent de CatComú com a iniciatives per recuperar l'autogovern i eixamplar-lo de forma acordada bilateralment. Cal en aquesta agenda proposar un model de país inclusiu i representatiu dels interessos i prioritats de les classes populars i del conjunt del territori, on no existeix separació entre agenda social i nacional..
- **Articulació organitzativa de Catalunya En Comú.** Realització de l'Assemblea Organitzativa de CatComú, definició de la seva estructura organitzativa territorial i sectorial i desenvolupament urgent de la mateixa. Incorporació de noves persones al projecte en funció d'objectius polítics i vinculades a la mobilització.
- **Suma definitiva d'actors polítics.** Debat amb Podem per poder incorporar-se orgànicament en la seva totalitat a les estructures de CatComú.

Informacions sobre Grup Parlamentari, constitució del Parlament i Govern de Catalunya

Cal esbrinar les properes setmanes si tindrem o no legislatura. Per part de JxC s'esgrimeix una proposta "legitimista" basada en la proclamació a qualsevol preu de Carles Puigdemont com a President de la Generalitat, i aquest fet compta amb reticències internes dins el bloc independentista i l'acció opositora del Govern del PP i dels tribunals. Totes o algunes d'aquestes circumstàncies podrien portar a una situació de bloqueig i de repetició electoral que reforçaria la situació de crisi.

El bloc del 155 (Cs, PSC, PP) pretén aconseguir el control de les institucions en base a les dificultats de coordinació de la majoria independentista, sumat a les dificultats de 8 diputats independentis-

tes electes per exercir el seu vot en el plenari del Parlament i fins i tot als dubtes legals sobre que alguns d'ells puguin ser escollits sense la seva presència física o exercir el càrrec des de la presó.

El paper de CatComú continua sent el de proposar una nova etapa que trenqui amb el període anterior, basada en un Govern i un Programa de Govern que prioritzi les polítiques socials, que recuperi i augmenti l'autogovern i els drets democràtics i gestioni una agenda per desenvolupar el dret a decidir. Aquets aspectes són compartits per altres diputats i formacions i constituiria una justa aposta per un Govern que dotés d'estabilitat a la legislatura i recuperés el sentit democràtic de les institucions catalanes pensant en la majoria dels catalans i catalanes.